Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8454
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

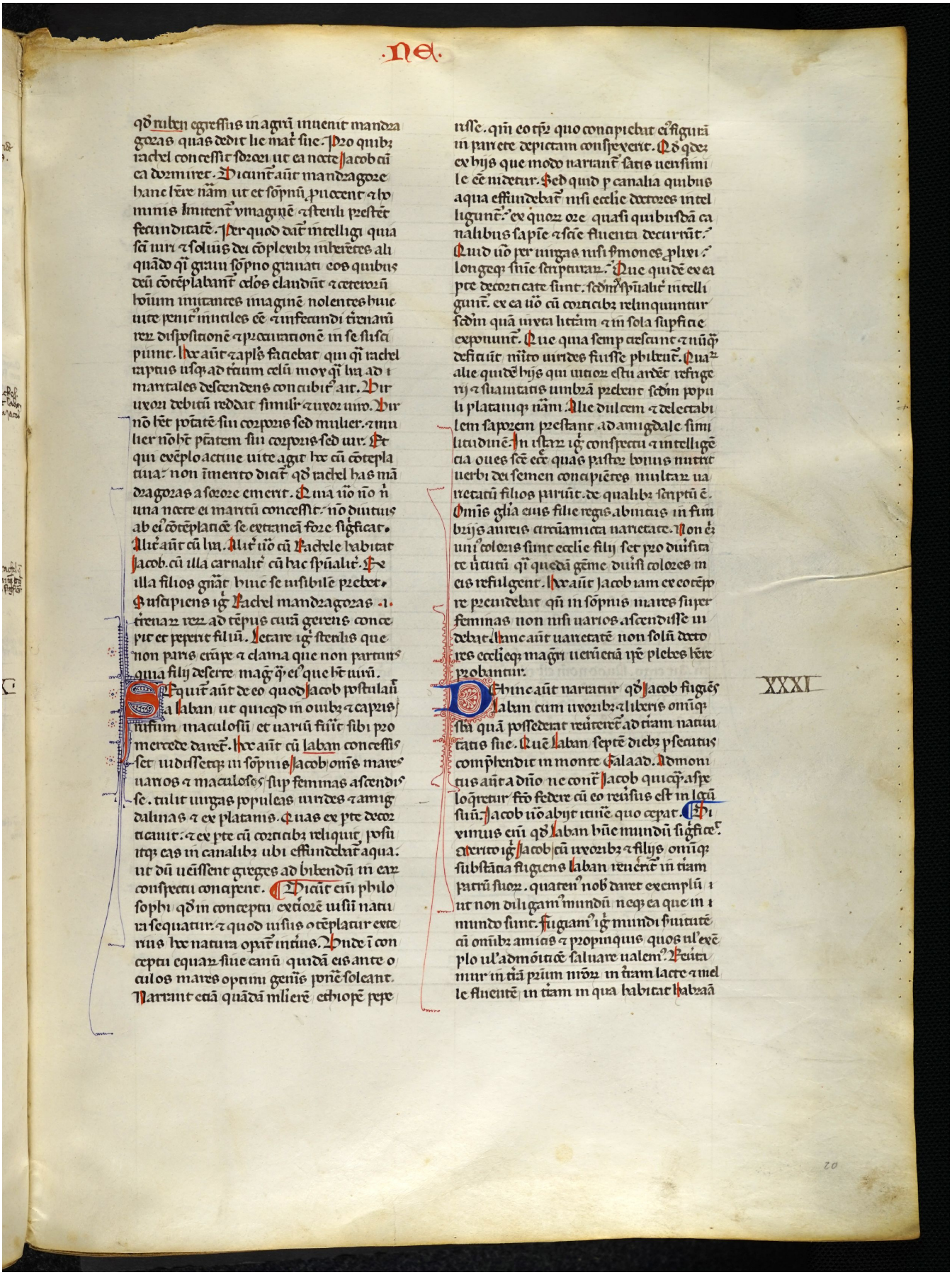

·ne·

qd ruben egressus in agrū inuenit mandragoras quas dedit he mat̄ sue. Pro quibus rachel concessit sdrem ut ea nocte jacob cū ea dormiret. Dicunt aūt mandragore hanc ēe uīr nām ut et sōpnū pducant. Hominis imitent ymaginē. Sterili prestēt fecunditatē. Per quod dat̄ intelligi quia sā mur. solius dei cōplexibus inherentes aliquādo qī gratiā sōpno gratiam eos quibus deū cōtēplabant̄ clos claudūt. Cerebrū hominum mutantes imaginē nolentes huic uite penit̄ inutiles ēe. Infecundi tirnanū rex dispositionē. Peccatorum in se fusa puunt. Hec aūt. Capls fatebat qui qī rachel raptus usq; ad tirnum celū mox qī lm ad mantales descendens concubit̄ aut. Burueri debitū reddat similiter. Uxori uiro. Burnō hēt potatē sui corporis sed mulier. Mulier nō hēt pōtatē sui corporis sed uir. Et qui exēplo actiue uite agit hec cū cōtēplatiua. non ī mento dicit̄ qd rachel has mandragoras a sorore emerit. Quia uō uō ūna nocte ei mariū concessit. uō diuitus ab ei cōtēplanē se extraneā fore sīficat. Alie aūt cū lm. Alie uō cū Rachele habitat jacob. cū illa carnalit̄ cū hac spūalit̄. Hec illa filios gnat̄ huic se uisibile pbet. Qua sapiens ig Rachel mandragoras. i. tirnam rex ad cēpus eum gerens concepit et peperit filiū. Letare ig sterilis que non paris cūpe. clama que non parturis quia filij deserte mag q ei que hēt uirū.

Equit̄ aūt de eo quod jacob postulau̇ a laban ut quicqd in ouibus capros nigrum maculosū et uariū fuit sibi pro mercede daret. Hec aūt cū laban concessisset uidisset q in sōpnis jacob omīs mares uarios. maculosos. sup feminas ascendisse. tulit uirgas populeas uirides. amigdalinas. et ex platanis. Quas ex pte decorticauit. et ex pte cū cortice reliquit. posuitq; eas in canalibus ubi effundebat̄ aqua. ut dū uenissent greges ad bibendū in eas conspectu conaperent. Dicit̄ eūm philosophi qd in conceptu exterorē uisū natura sequatur. et quod uisus oēplatur extrinsus hec natura opat̄ intrinsus. Unde ī conceptu equarū siue canū quidā eis ante oculos mares optimi genīs pōnē solebant. Narrant eūm quādā mlierē ethiopē peperisse. qm̄ cotēp quo conapiebat ei figurā in puerū depictam conseuerit. Qd qdē ex hijs que modo narrant̄ satis uersimile ēe uidetur. Sed quid p canalia quibus aqua effundebat̄ nisi ecclie doctores intelligunt̄. ex quorū ore quasi quibusdā canalibus sapīe et scīe fluenta decurrūt. Quid uō per uirgas nisi admones plures. longeq; suīe sumptuar. Que quidē ex ea pte decorticate sunt. sedm spūalit̄ intelligunt̄. ex ea uō cū cortice relinquuntur sedm quā uerba litēam et in sola superficie exponunt̄. Que quia semp arescunt et nūq; deficiūt mīro uirides fuisse pbentur. Quā alie quidē hijs qui uitorū estu ardēt refugerij et umbram petent sedm populi platanique nām. Alie dulcem et delectabilem saporem prestant. ad amigdale similitudinē. In istar ig conspectu et intelligēcia oues sē ecc quas pastor bonus nutrit uerbi dei semen conapiēcies multar uarietatū filios pariūt. de qualibus sepīū ē. Omīs glia eius filie regis abintus in fimbrijs aureis circūamicta uarietate. Non ē; uni colores sunt ecclie filij sed pro diuisitate ūtutū qī quedā gēme diuisi colores in eis refulgent. Hec aūt jacob iam ex cotēpre pcendebat qū in sōpnis mares super feminas non uisi uarios ascendisse uidebat. Hanc aūt uarietatē non solū doctores ecclieq; magri uerū etā ipē plebes hēre probantur.

Dehinc aūt narratur qd jacob fugiēs laban cum uxoribus et liberis omīq; sua quā possedeat reuerterē ad tiam natiuitatis sue. Quē laban septē diebus persecutus comprendit in monte Galaad. Admonitus aūt a dīo ne conē jacob quicq; asperlogretur fēdo federe cū eo reuisus est in locū suū. jacob uō abiit itinē quo cepat. Ipse uinus eūm qd laban hūe mundū sīficat. exterior ig jacob cū uxoribus et filijs omīq; substāna fugiens laban reuertē in tiam patrū suorū. quatenus nos daret exemplū. ut non diligam mundū neq; ea que in mundo sunt. fugiam ig mundi sīuitatē cū omībus amicis et propinquis quos ul exēplo ul admōitē saluare ualem. Reuertimur in tiā pīum nrōm in tiam lacte et melle fluentē in tiam in qua habitat habitā

XXXI

20